

Namato luggemisest ja kirriko käimisest.

Armas Estirahwas!

Ue aasta hakkatuses sünnib meil kül paar sõnna ilma naerota teine teisega kõnnelda. Istume nattuke mahha ja mõtleme järrele, kui palju Neäripäivi Jummal meile iggaüh- hele jubba kinkinud? Mul on se tännawune jubba 43mas, kui mitmes sul? Keif sedda head, mis Jummal selle aia sees mulle tei- nud, ei jõua ma sulle suga egga sullega ül- lesrakida. Ma ussun, sa ei jõua sedda om- malt poolt ka mitte. Ta on esimesse, teise ja kolmandama õppetusse järrele meile just ä r r a r ä k i m a t t a palju head teinud ning, kuidas sa issegi tead, mitte kui olleks ta meile sedda wõlgo, waid keif „issalikust, jumma- likust armust ja heldussest.“ No hea kül, armas wend, kuidas nüüd sellega luggu, mis meie kohhus on? Sa tead jo, mis ma mõtlen; kido, tanno, tenimisse ja

sõnnakuulmissega, kuidas lähhab sellega? Pista ommeti käsfi põue, tunne mis seal tufsub. Usstu mind, wend, kui ma mõnni kirrif'sand olleksin, mul olleks sulle ja mulle palju ütelda! Mis ma sest tagga selja pean, meie olleme mõllemad tännamatta, tuimad ja holetumad innimesed, ja taewa Isal polleks mitte tarwis, sähhärduste wasto hel- de ja armolinne olla. Sa tead kül, kui ma sinno ja minno wiggasid hakkassin ülles otsi- ma ja nimme pididi nimmetama, egga se liig raske ep olleks. Agga se polle minno am- met, sa wõiksid sedda ninnatarkusseks nim- metada, ja sul olleks sulla õigus. Pühki go iggamees omma ninna ja korristago omma fodda. Sa tead jo sedda luggu piinnast ja palgist. Sedda on meil mõllemil tarwis uel aastal meletulletada. Meie olleme muidogi ussinad nenda teggema, kui olleks meid teiste kohtomõistjaks lodud. Teiste wiggasid kas- watame, omma wiggasid kahhandame. Se polle mitte õige, agga mis on parrako pat- tuse innimesse jures õige?